

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 28. veljače 2018. podnio Wenger SA protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 23. siječnja 2018. u predmetu T-869/16 – Wenger protiv EUIPO-a

(Predmet C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Wenger SA (zastupnik: A. Sulovsky, Rechtsanwältin)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Swissgear Sàrl

Rješenjem od 5. srpnja 2018. Sud (sedmo vijeće) zaključio je da nije potrebno odlučiti o ovoj žalbi.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – KrakVet Marek Batko sp. K. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-276/18)

(2018/C 311/03)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KrakVet Marek Batko sp. K.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li ciljeve Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost („Direktiva o PDV-u”) ⁽¹⁾, posebno zahtjeve o sprječavanju sukoba nadležnosti između država članica i dvostrukog oporezivanja navedene u uvodnim izjavama 17. i 62., te Uredbu Vijeća (EU) br. 904/2010 ⁽²⁾, osobito uvodne izjave 5., 7. i 8. i članke 28. do 30., tumačiti na način da im se protivi praksa porezne uprave države članice koja dovodi do dvostrukog oporezivanja poreznog obveznika kvalificiranjem transakcije koje se razlikuje od pravnog tumačenja porezne uprave druge države članice u pogledu iste transakcije i istih činjenica i od njezina odgovora na zahtjev za porezno tumačenje, kao i od zaključka do kojeg je ta porezna uprava došla tijekom provedbe poreznog nadzora, a kojim se zaključkom potvrđuje i jedno i drugo?
2. U slučaju da iz odgovora na prvo pitanje proiđe da se takva praksa ne protivi pravu Zajednice, može li porezna uprava države članice, uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i pravo Unije, jednostrano utvrditi poreznu obvezu, a da ne uzme u obzir to da je porezna uprava druge države članice već u nekoliko navrata, prvo na zahtjev poreznog obveznika, a zatim u svojim rješenjima na temelju poreznog nadzora, potvrdila da je porezni obveznik postupao zakonito?

Drugim riječima, trebaju li porezne uprave obiju država članica surađivati i postići dogovor s obzirom na načelo porezne neutralnosti i načelo sprječavanja dvostrukog oporezivanja kako bi porezni obveznik morao platiti [PDV] samo u jednoj od tih država?

3. U slučaju da iz odgovora na drugo pitanje proiđe da porezna uprava jedne države članice može jednostrano mijenjati poreznu kvalifikaciju, treba li odredbe [Direktive o PDV-u] tumačiti na način da je porezna uprava druge države članice dužna obvezniku PDV-a vratiti iznos koji je odredila u odgovoru na zahtjev za porezno tumačenje i koji je uplaćen za razdoblje zaključeno poreznim nadzorom, kako bi se osiguralo sprečavanje dvostrukog oporezivanja i zajamčilo načelo porezne neutralnosti?
4. Kako treba tumačiti izraz iz prve rečenice članka 33. stavka 1. usklađene Direktive o PDV-u, u skladu s kojim prijevoz izvršava „dobavljač ili netko drugi u njegovo ime”? Uključuje li taj izraz slučaj u kojem porezni obveznik kao prodavatelj na jednoj *online* platformi za kupnju nudi mogućnost sklapanja ugovora između kupca i društva za logistiku s kojim surađuje za potrebe transakcija drukčijih od prodaje ako kupac može slobodno odabrati i drugog prijevoznika osim predloženog i ako ugovor o prijevozu sklapaju kupac i prijevoznik bez intervencije prodavatelja?

Posebno uzimajući u obzir načelo pravne sigurnosti, je li za potrebe tumačenja važno to da su države članice do 2021. dužne izmijeniti propise kojima se u nacionalno pravo prenosi navedena odredba [Direktive o PDV-u], na način da se članak 33. stavak 1. navedene direktive treba primjenjivati i u slučaju neizravne suradnje pri odabiru prijevoznika?

5. Treba li pravo Unije, konkretno [Direktivu o PDV-u], tumačiti na način da su slučajevi navedeni u nastavku, skupno ili pojedinačno, važni za ispitivanje činjenice postoje li između neovisnih poduzetnika koji obavljaju isporuku, otpremu ili prijevoz robe i poreznog obveznika pravni odnosi kojima se, zaobilaženjem članka 33. [Direktive o PDV-u] i posljedičnom povredom prava, želi iskoristiti okolnost da je u drugoj državi članici teret PDV-a niži:

5.1. društvo za logistiku koje obavlja prijevoz povezano je s poreznim obveznikom i pruža mu druge usluge koje nisu prijevoz;

- 5.2. istodobno, klijent može u bilo kojem trenutku odbiti opciju koju mu predlaže porezni obveznik – a to je da za prijevoz angažira društvo za logistiku s kojom potonji ima ugovornu obvezu – te povjeriti prijevoz drugom prijevozniku ili osobno preuzeti robu?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL 2010., L 268, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 343.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. svibnja 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Tesco-Global Áruházak Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-323/18)

(2018/C 311/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tesco-Global Áruházak Zrt..

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s odredbama UFEU-a kojima se uređuju načela nediskriminacije (članci 18. i 26. UFEU-a), slobode poslovnog nastana (članak 49. UFEU-a), jednakog postupanja (članak 54. UFEU-a), jednakosti u vezi sa sudjelovanjem u kapitalu trgovačkih društava u smislu članka 54. (članak 55. UFEU-a), slobodnog pružanja usluga (članak 56. UFEU-a), slobodnog kretanja kapitala (članci 63. i 65. UFEU-a) i jednakosti u pogledu oporezivanja poduzetnika (članak 110. UFEU-a) činjenica da strani porezni obveznik, koji obavlja djelatnost maloprodaje i iskorištava više trgovina u okviru jednog trgovačkog društva, podliježe posebnom porezu s vrlo progresivnom poreznom stopom i zapravo ulazi u najviši porezni razred, dok se u praksi pokazalo da nacionalni porezni obveznici, koji djeluju prema modelu franšize pod zajedničkom trgovačkom oznakom pri čemu je uobičajeno svaka trgovina zasebno trgovačko društvo, ulaze u razred koji je oslobođen od navedenog poreza ili u jedan od razreda koji se niže oporezuje u odnosu na taj najviši razred pa su tako porez koji plaćaju strana trgovačka društva i ukupan omjer poreznih prihoda koji se na njih odnose u biti znatno viši nego u slučaju nacionalnih poreznih obveznika?
2. Je li u skladu s odredbama UFEU-a kojima se uređuje načelo zabrane državnih potpora (članak 107. stavak 1. UFEU-a) činjenica da porezni obveznik, koji obavlja djelatnost maloprodaje i iskorištava više trgovina u okviru jednog trgovačkog društva, podliježe posebnom porezu s vrlo progresivnom poreznom stopom i zapravo ulazi u najviši porezni razred, dok se u praksi pokazalo da nacionalni porezni obveznici, koji su njihovi izravni konkurenti i koji djeluju prema modelu franšize pod zajedničkom trgovačkom oznakom pri čemu je uobičajeno svaka trgovina zasebno trgovačko društvo, ulaze u razred koji je oslobođen od navedenog poreza ili u jedan od razreda koji se niže oporezuje u odnosu na taj najviši razred pa su tako porez koji plaćaju strana trgovačka društva i ukupan omjer poreznih prihoda koji se na njih odnose u biti znatno viši nego u slučaju nacionalnih poreznih obveznika?